

ב"ה. ימות המשיח - תהא שנת פלאות אראנו

ונוזלים מן לבנו

תשורה

מחגיגת יובל הנישואין ה-50

של סבא וסבתא שיי כהן

"חוגגים כהונה בזהב"

חצר הקודש על יד ציון הרשב"י במירון, ארה"ק תובב"א
ש"ק פרשת ויקהל-פקודי, כ"ח אדר ה'תשפ"א

דרכה אשכנז יום חתונה
של סבא וסבתא שיי כהן

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ברכת המלך

שחט=ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.

ביה.יג' סיון תשס"ו
ברוקלין

שלום וברכה!

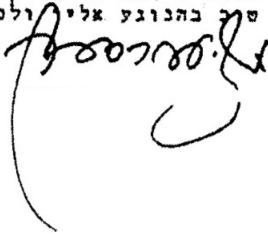
בסענה על הודעתו מתקופת יום חתונת חוריו שיחיו.

הנה יהיר מהשי"ת שעוד רבות בשנים יתגו יום זה מתוך בריאות
הנכונה והרחבת הדעת,

אשר שמעו גם יחד תלויים בסדה גדולה, בקבלת נחת אמימי נחת יהודי
חסידותי מכל יויח שיחיו.

וכיון שבחירה חסדית ניתנה לכאויא ישראל, הרי בסדה גדולה
תלוי זה ברצונו הטוב של כל אחד מהבנים והבנות, והשי"ת יזכהו לעשות בזב
ככל יכולתו, ולהשפיע גם על אחיו ואחיותיו בזה"ש.

בברכה לתלמוד תורה ביראת שמים וקיום המצוות
כהידור, ולבשר ש"כ בהנוצצ אליי ולכל בני
משפחתו שיחיו

כאמור קודם
כאמור קודם לחצות
וקאמור קודם השפעת פי
תיכיל ומהבית חלילו

(* נדפס בלקוטי שיחות חלק כ"ד עמוד 466, ומשם לאגרות קודש חלק י"א אגרת ג'תקמט, וכאן בא שם הנמען ותצלום
המכתב. ולהעיר על ייחודיותו של מכתב זה שההערות שנוספו בו הם בגוף-כתב-יד-קודש, ותאריך האגרת הוא י"ג סיון תשס"ו,
ויבל-ה-55 לנישואיו החוריו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, י"ג סיון תר"ס

ליקוט ועריכה: הרה"ת מנחם מענדל שי' דורון.

הערות הארות והוספות, נא לשלוח לדוא"ל: Dmtz770@gmail.com

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו לחגוג את יובל ה-50 לנישואי הורינו היקרים, ובלשון הרב "גאלדענע חתונה", אשר כפי שהזכיר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במספר הזדמנויות: "מנהג ישראל שביום השנה לחתונה מתאספים בני המשפחה, מכרים וידידים כו', למסיבה של שמחה, להודות להקב"ה כו', ולשמח ולעודד איש את רעהו ואשה את רעותה".

הקובץ שלפניכם, מתאים למנהג אנ"ש בשנים האחרונות מיוסד על הנהגתו הקדושה של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע שחילק 'תשורה' בחתונת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, כולל ליקוט ראשוני מסוגו אודות חגיגת יובל הנישואין של אנשים פרטיים, זאת מלבד ההתייחסות הרחבה של הרבי לימי הנישואין של רבותינו נשיאינו.

בתור הוספה, הבאנו גם לקט סיפורי חסידים מפי השמועה, הנדפסים בהמשך לקובצי "מפי השמועה" שי"ל בשמחות קודמות במשפחתנו. וזאת למודעי, כי הסיפורים שנכללו בתשורה זו נלקטו מתוך דברים שנאמרו בעת התועודויות חסידותיות, ומטבע הדברים סיפורים שלא נרשמו מפי מעתיקי השמועה, נאמרו בהקשרים שונים ובשעות הלילה המאוחרות - מן הנמנע שלא ייפלו בהם שגגות בפרטים מסוימים, אך עשינו את שביכולתנו לנפות התבן מן הבר ולהציג בפני הקוראים את הסיפורים הנבחרים.

הא-ל הטוב הוא ית' יברך את עטרת משפחתנו ואיתם עמם את כל בני המשפחה שיחיו, באריכות ימים ושנים טובות מתוך בריאות ושמחה, שנים מלאות בכל טוב מידו המלאה הפתוחה הקדושה הגדושה והרחבה של הקב"ה, ובמיוחד בברכה העיקרית - שנזכה ללכת משמחה זו, לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", שלימות הנישואין בין הקב"ה וכנסת ישראל בהתגלותו המיידית של מלך מבית דוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ותיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

משפחת כהן

חצר הקודש אצל ציון הרשב"י

מירון, ארץ הקודש תובב"א

שבת פרשת ויקה"פ כ"ט אדר ה'תשפ"א

שבת החודש, שבת חזק, מבה"ח ניסן

ק"ח שנה להולדת כ"ק אדמו"ר שליט"א

(1) קראנו שם הקובץ 'ינוזלים מן לבנון', מתאים לפתגם בלוח היום יום שחל בהשגחה פרטית בשבוע של חגיגת היובל, אודות דברי אדמו"ר האמצעי 'לבנון' הוא נוטריקון 'לב נו"ן', המתאים עם חגיגת יובל ה-50, ובפרט על פי דברי כ"ק אד"ש לקמן עמוד 5, כאשר מדובר בחגיגה הקשורה עם מספר שנתבאר בדרושי חסידות וכו'.

(2) וכאן המקום להודות ליו"ר המכון להפצת תורתו של משיח הרה"ח ישראל שי' גרנובוטר, על סיועו בליקוט זה, וזכות הרבים תלויה בו.

מחתונת הזהב לחתונת היהלום

לקט סיפורים ואמרות קודש אודות חגיגת יום הנישואין

חַתּוֹנַת הַזֶּהָב!

בעת חלוקת הדולרים ביום ראשון כ"ג שבט, כאשר עבר הרה"ח ר' זלמן יפה, הוציא כ"ק אדמו"ר שליט"א מכיס הסירטוק הפנימי שטר של חמישים דולר ונתנו לו באומרו (בחיוך, באנגלית): "זהו לרגל יום הנישואין החמישים שלך, 'חתונת הזהב'. שתתן את זה להכנסת כלה: רוזאלין (אשתו של ר' זלמן) משתתפת בזה גם כן, כמובן. שתעשה מסיבות 'הקהל' לחגיגת שמחה זו, כפי שהצעת במכתביך. אינני רוצה להתעכב בענין אישי ובדרך כלל אינני עושה זאת, אבל מכיון שכבר כתבת לי אודות כך, אני מסכים שעליך להמשיך במסיבות 'הקהל' אלו, שבדעתך ובדעת גברת יפה לארגן", והורה לו שכל אחד מבני המשפחה המשתתף במסיבה המשפחתית יתרום סכום של חמישים: פאונד, דולר, או אפילו פעני'ס.

(דברי משיח, יום ראשון כ"ג שבט תשמ"ט
(ע"פ יומן הר"ז יפה)

בשנה טובה ומוצלחת

לאחת שאמרה אודות יום הנישואין שלה איחל: זאל זיין שנה טובה ומוצלחת".
(דברי משיח תשמ"ט, עמוד 306)

לכבוד יום הנישואין

אחד עבר עם זוגתו ואמר שהיום היום יום הנישואין ("anniversary") שלהם, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "זאל זיין בשעה טובה ומוצלחת", ונתן לאשה שני דולרים נוספים באומרו: "דאס איז לכבוד פון די anniversary".
(דברי משיח תשמ"ט)

נחת מהנכדים

אשה שניגשה עם בעלה אמרה שהשבוע יהיה יום הנישואין שלהם, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א בחיוך: "יע, זאל זיין בשעה טובה ומוצלחת, איר זאלט האבן ליינגע גוטע געזונטע יארן, און א סאך נחת פון קינדער און קינדס קינדער" [= כן, שיהיה בשעה טובה ומוצלחת, שתזכו לאריכות ימים ושנים טובות, ורוב נחת מהילדים ומהנכדים].

(דברי משיח ניסן תשמ"ט עמוד 381)

1. ב'הקצרים' עמוד 79: "זה עבור חגיגת 50 שנה לנישואיך, תחלק זאת לכל המשפחה".

גאלדענע חתונה

הנהגתם באופן פרטי.

ויש לומר שהרמז להנהגה זו בתורה הוא מאמר רז"ל "אזלת לקרתא הלך בנימוסא". משמעות מאמר זה הוא שכשאדם נקלע למקום בו מחמירים ומהדרים, אף שאין נוהגים מנהגים אלו ביתר המקומות, עליו להתנהג במנהגים אלו אך ורק מצד הענין ד"הלך בנימוסא"...

ובנוגע לעניננו:

מנהג בני ישראל במדינה זו ועל דרך זה בכמה מדינות, שבבוא יום הנישואין ובפרט כשמדובר במספר שנים מסויים, מתאספים יחד בני המשפחה, ידידים ואוהבים, ומשמחים ומעודדים איש את רעהו וכו'. . וענין מיוחד בשנה זו, שהשנה קשורה החגיגה במספר חמישים עם כל המעלות שנאמרו עליו בתורה ("חמישים שערי בינה", למעלה מסדרת השתלשלות וכו').

ובהנחה אחרת מאותה התוועדות:

מנהג ישראל שביום השנה לחתונה מתאספים בני המשפחה, מכרים וידידים כו', למסיבה של שמחה, להודות להקב"ה כו', ולשמח ולעודד איש את רעהו ואשה את רעותה.

(שיחות יד כסלו תשל"ט, נדפס בחלק א,

עמוד 349)

נחת רוח למלך

מספר הרב ראובן מטוסוב:

בשנת תשל"ט למדתי בחצרות קודשנו, וכבר לאחר חודש תשרי קיימנו אסיפה בה התייעצנו במה אפשר להוסיף ולהעניק לרבי מתנות לרגל יובל החמישים לחתונתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

במהלך האסיפה קיבל כל אחד על עצמו מספר החלטות טובות הקשורות עם 50: לימוד חמישים מאמרי חסידות, חמישים פרקי תניא בעל פה, חמישים פעמים ב'הקהלת קהילות', וכו' וכו'.

אספנו את כל ההחלטות הטובות כדי להכניס לקודש פנימה, אך הרגשנו שבכך לא די,

לאחד שאמר לכ"ק אדמו"ר שליט"א שהשבוע חל ה'גאלדענע חתונה' ("חתונת הזהב") שלו, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "זאלט איר רטאכטן וועגן די בריליאנטענע חתונה, כמנהג המדינה" [= שתחשוב על "חתונת היהלום", כמנהג המדינה...].

(בית חיינו חלק ג', י"ג סיון ה'תנש"א)

שבעת ימי המשתה

בהתוועדות שנערכה באור ל"ד כסלו תשל"ט, לציון יובל הנישואין ה-50 של הרבי והרבנית, אמר הרבי:

בין רבותינו נשיאינו שאצלם היה ענין יובל החמישים של החתונה - היה גם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שחתונתו היתה בשנת תרנ"ז (בי"ג אלול), ושנת תש"ז היתה יובל החמישים לחתונתו.

הייתה אז השגחה פרטית והשגחה מיוחדת, שבכל יום ויום משבעת הימים מיום החתונה (כפי שזה היה בקביעות של שנת תש"ז) סודר שיהיה אפשר להכניס אל כ"ק מו"ח אדמו"ר את הספרים של אדמו"ר האמצעי (הדרושים והמאמרים שלו) שנדפסו באותם ימים בשנחאי (בצ"ינה - כפי שקוראים למקום כעת), והגיעו לכאן באותם ימים.

באותה תקופה הודפסו בשנחאי כמה ספרים, ובכל יום (משבעת ימי החתונה) הוכנס אל הרבי עוד ספר, ודבר זה גרם לנחת רוח גדולה."

שבעת ימי המשתה

באותה שיחה התייחס הרבי גם לנושא חגיגת יום הנישואין של איש פרטי:

נהוג בכמה מקומות שביום בו מציינים יובל לחתונה, מתאספים כמה אוהבים וידידים להתוועדות באופן של משתה.

קשה לדעת כיצד היתה הנהגה זו אצל רבותינו נשיאינו מכיון שלא אצל כל אחד מהם היתה מציאות של יובל שנים לאחר החתונה, ואף אלו שהיתה אצלם מציאות זו איננו יודעים כיצד היתה

שליח הרבי בווסטר, מסצ'וסטס הרב צבי יהודה (הערשעל) פוגלמאן, ולאחר שהרבי העניק לו דולר אחד, העניק לו דולר נוסף באומרו: "עבור יום החתונה".

הרב פוגלמאן התבלבל ועשה בידי תנועה ממנה היה ניתן להסיק שהוא לא הבין את דברי הרבי, והרבי שב ואמר לו: "עבור יום חתונתך, הרי יש לך יום חתונה!".

ואז אכן הוא נזכר שבאותו שבוע חל יום השנה לחתונתו...

הרבי חייך, ונענע בראשו הק' באומרו: "איך דארף גדינקען?! איך דארף דיר דערמאנען?!...!" [= אני צריך לזכור? אני צריך להזכיר לכם?!...], ולאחר מכן העניק לו הרבי דולר נוסף באומרו: "תן זאת לרעייתך, להכניס בקופת הצדקה עבור יום החתונה".

(תשורה גלויברמן תשס"א עמוד 27. בית חיינו חלק א' בתיאור חלוקת הדולרים מיום זה)

האם זהו דבר קטן בעיניך?!...

סיפר הרה"ח הר' משה אהרן גייסינסקי, שנכנס בשנות הכ"ס' ליחידות אצל הרבי יחד עם בני ביתו, והרבי פנה אליו ושאל אותו האם הוא יודע מדוע נכנס היום.

ר' משה אהרון ניסה להשיב ולומר שרצה להראות את בני ביתו לרבי, והרבי חזר ושאל: "זוה הכל?...". וכך נשנה הדבר יותר מפעם אחת, עד שהוא נזכר שבתאריך זה בדיוק חל יום חתונתו, חמש שנים קודם לכן.

משנזכר, שאל אותו הרבי: "האם זהו דבר קטן בעיניך?!...!"

(תשורה גלויברמן תשס"א עמוד 27)

יום הנישואין החמישי

לאשה מברזיל כתב הרבי לרגל יום הנישואין החמישי:

ובשבועות שלאחר מכן אירגנו אסיפה עם כלל אנ"ש בה דיברו על ההכנות ליובל החמישים וגם אנ"ש הצטרפו והעניקו לרבי מתנות במספר חמישים.

כאשר התקרב י"ד כסלו, ישבנו שוב והגענו למסקנה שהמתנה הכי טובה שאפשר לתת לרבי זה להכניס דו"ח מביצוע ההחלטות טובות במעשה בפועל, ואכן עשינו מאמץ גדול להגיע לכמה שיותר מאנ"ש והתמימים ולכתוב דו"ח מפורט מההחלטות טובות במעשה בפועל.

בבוקרו של י"ד כסלו לאחר התפילה הכנסנו את הדו"ח אל הקודש פנימה, וזמן קצר לאחר מכן יצא הרב חודוקוב והודיע שהרבי יתוועד הערב - היתה זו הפתעה גמורה, שכן היתה זו הפעם הראשונה שהרבי ערך התוועדות ב"ד כסלו שחל באמצע השבוע, והרבה מאנ"ש הגיעו מערי השדה במיוחד לכבוד ההתוועדות, ואכן לאחר מכן במהלך השיחה התייחס הרבי בעצמו לכך שעורכים התוועדות שלא מן המניין.

היתה זו ההרגשה הנפלאה ביותר, לדעת בצורה ברורה שהצלחנו לגרום נחת למלך!

תוספת חיות וקנין חדש

בשיחת ב' ניסן תשמ"ח אמר הרבי:

כל תאריך שאירע בו ענין מיוחד בחיי האדם, כשחוזר ונשנה מידי שנה בשנה, צריך להביא לידי הוספה בענין החיים, כמדובר לעיל בנוגע ליום הולדת, ועל דרך זה מובן גם בנוגע ליום נישואין, וכיוצא בזה.

ובהערה שם: להעיר מהשקלא וטריא הידועה אם נישואין הוא ענין חד פעמי שהוא פעולה נמשכת, או שבכל יום הוה קנין חדש (ראה מפענח צפונות עמוד קלה. וש"נ).

אני צריך להזכיר כך?!...

במהלך חלוקת דולרים לצדקה ביום ראשון ט"ז תמוז ה'תש"נ, עבר לפני כ"ק אדמו"ר שליט"א

דגש מיוחד במספר מיוחד

במספר שנים מיוחד ליום הנישואין - בחצי יובל, או ביובל וכדומה, יש דגש לעריכת שמחה מיוחדת.

(שיחת טו"ב סיון תש"מ)

להתכונן ליובל ה-75

לאחד שאמר שכעת עברו חמישים שנה מיום חתונתו ומבקש ברכה, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:

"בשורות טובות, און איר וועט זיך אנהובין גרייטן פאר די ברייליאנטענע חתונה, די פינף-און-זיבעציקע" [= בשורות טובות, ותתחילו להתכונן לחתונת היהלום השבעים וחמש].

(דברי משיח, כ"א אייר ה'תנש"א)

מנהגי יום הולדת

מפי השמועה, שהרבי הורה לנהוג במנהגי יום הולדת בקשר לחגיגת יום הנישואין.

במענה על כתבך אודות העובדה כי בעוד מספר שבועות ימלאו חמש שנים מאז חתונתכם . . השם יתברך יזכה אתכם ויצליח ששנים רבות תציינו את יום החתונה באופן יהודי ובבית יהודי, והשם יתברך גם יעזור שההריון יהיה בקל ותזכו לבן בריא כשורה ובקל.

(מכתב מתאריך י"ג אדר תשט"ו, בתרגום מאידיש, נדפס בגליון התקשרות שלי"ג)

שמחה נוספת

בהתוועדות י"ט כסלו תשכ"ב, אמר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א:

ידוע שכל ענין ומאורע מסויים הרי בהגיע תקופת השנה, חוזרים אותם ענינים כפי שהיה בפעם הראשונה. משום כך רואים גם במנהג בני אדם, שבהגיע יום השנה לחתונה . . עורכים עוד הפעם שמחה.

(שיחות קודש תשכ"ב, עמוד 118. מענה כ"ק אד"ש בגוכי"ק שנדפס בראש החוברת, נכתב יום קודם לכן, בתאריך ח"י כסלו תשכ"ב)

מפי השמועה

לקט סיפורי חסידים

היהודי עמד המום וביקש הסבר למתרחש. אז ר' זלמן משה ענה לו:

אם הייתי נותן לך את החלק השומני- הישות הייתה מדברת, ולתת את החלק המימי- מאן דכר שמייה....

☞ **שתהיו מקושרים כמונו**
מספר הרב ברוך לשם:

באחת משיחותי עם ר' שלמה חיים, שקירב אותי מאוד, העליתי בפניו את העובדה שישנם הטוענים שהוא אינו מקושר לרבי בשלימות, והוא השיב לי: "אכן הם צודקים, אבל התפקיד שלי הוא לחנך אתכם שאתם תהיו מקושרים לרבי שליט"א כפי שאנחנו היינו מקושרים לרבי הרש"ב ולרבי הרי"צ, ועוד יותר מזה!".

☞ **מעין עולם הבא**
יעוד מספר הרב לשם:

ר' שלמה חיים ביאר פעם את דברי חז"ל שצדיקים הקב"ה מטעים אותם בעולם הזה מעין עולם הבא, ולכאורה כיצד יכול אדם לדעת מהו הטעם של עולם הבא שידע שזהו תענוג מעין עולם הבא?

אלא שכאשר אדם מתענג בתענוג אלוקי נפלא כזה שלא דומה לשום עונג אחר - יודע הוא שזהו מעין עולם הבא.

ומה דוגמא טובה יותר מאשר לשמוע שיחה מהרבי, להיות נוכח בתקיעות, או לקבל לעקאה מידו הקדושה?....

☞ **התיכת ה'לחם' שלי...**

יום אחד הגיע לר' מענדל יהודי ברוסיה וביקש שיעזור לו לברוח עם דרכון פולני.

ר' מענדל חשד מכיוון שלהלה לא הייתה חזות חב"דית (וזהות יהודית בכלל).

הוא קלט את חשדנותו ואמר לר' מענדל: "אני חב"דניק, אני אפילו מכיר את ר זלמן משה היצחקי".

וכדי להוכיח את אמיתות דבריו סיפר שהוא אחד מאותם האיכרים האוקראינים שממשלת רוסיה הפקיעה את שדותיהם ורכושם לטובת 'מאמא רוסיה', ובליית ברירה נאלץ לדפק על הדלתות.

יום אחד נכנס לביהכנ"ס וראה את זלמן משה היצחקי שקוע בתפילה. הוא ניגש אליו לבקש נדבה, ור' זלמן משה אמר לו שהמצב אצל כולם בכי רע והדבר היחיד שנשאר לו זה בקבוק חלב.

בקבוק חלב שהחל את תהליך ההחמצה ונפרד לשתיים- החלק השומני והחלק המימי.

וכך אמר לו: אני ישתה את החלק השומני וישאיר לך את החלק המימי.

אותו יהודי החל להודות לו, והוא אמר אותו ואמר לו: "אתה אמור לגעור בישות שלי..."

אז הוא אמר לו: "ואיך אוכל?! הרי אתה מציל את נפשי..."

זלמן משה התעקש עד שהלה השתכנע.

כשהיא לנזוף לגם ר' זלמן משה את החלק המימי...

האלוקית שקיבלת כדי להאכיל את האנשים הרעבים, ואני מאמין שתמצאי את הדרך לעשות זאת".

בעקבות שיחה זו, פעלה להרחבת תכנית בולי המזון, שבשנת תשל"ג הפכה לחוק מחייב, וזכתה להכרה ולכבוד גדול בשל כך.

במסיבת הפרישה שלה הודתה לרבי ואמרה שחייבת לו הכרת הטוב היות שבראייתו האופטימית לימד אותה שגם מה שנחשב לקושי, הוא למעשה מתנה אלוקית, והיא סיימה ואמרה: "אם לתינוקות עניים יש חלב ולילדים עניים יש אוכל - זה רק בזכות חזונו של הרבי מקראון הייטס".

השתתפות בהפגנה

בחודש מר-חשוון תשמ"מ עשה ר' מאיר כהנא הי"ד הפגנה בקשר להירצחו של הת' דוד אקאנאו הי"ד, וכאשר הרבי שמע שהיו בחורים שהלכו להשתתף בהפגנה, הורה להרה"ח ר' דוד רסקין שילך לכתוב שמות הבחורים ושמות אמהם שהלכו להשתתף בהפגנה.

[ר' דוד רסקין דאג שהם יסתלקו לפני שהוא הגיע לשם, ויש הדורשים לשבח ויש הדורשים לגנאי].

מול הרבי צריך לעבור!

פעם נפגשו הרה"ח ר' מוט'ל קוזלינר עם רעהו החסיד ר' זעליג כצמן בעת היציאה ל'תהלוכה', והתלבטו יחד האם להצטרף לתהלוכה יחד עם הצעירים, או שמפאת גילם המתקדם המרחק והמאמץ - להישאר סמוך ונראה לקודש הקודשים.

לבסוף הציע ר' מוט'ל שיתחילו ללכת כמה שיצליחו, והסביר: הרי הרבי עומד כמלך בגדודו וכל החיילים עוברים לפניו. נגיע לאיפה שנגיע, אבל מול הרבי צריך לעבור!"

קרוב מאוד

שח המשפיע הרב חיים שלום דייטש בשם חסידים הישנים:

נקודת התמצית של ספר התניא בפסוק "כי קרוב אליך הדבר מאוד", אינה לבאר כיצד הוא 'קרוב', אלא לבאר את המהות האמיתית של 'אליך', וכשהודי יודע מי הוא ומה הוא - ממילא כבר נעשה קרוב מאוד...

אין ואפס המוחלט

אמרו חסידים:

ה'תרופה' העיקרית שאדמו"ר הזקן הוריד לעולם הוא הביטול של העולם - המהווה תרופה לכל המחלות הרוחניות מגאוה ועד תאוה, מעצב ויגון ועד...

כל שאר הענינים הם רק תוצאה והסתעפות של נקודת יסוד זו, אין עוד מלבדו.

עד כדי כך מגיעים הדברים, שכאשר רוצה אדמו"ר הזקן לתאר את הביטול של העולם כלפי אלוקות, הוא מאריך ומתאר זאת: אין, ואפס, המוחלט!

לא רק ש'אין עוד מלבדו', ולא רק שאפסיותו של העולם הינה עובדה מוגמרת, אלא מוסף אדמו"ר הזקן ומדגיש - המוחלט!

הרבי דואג לתינוקות רעבים

גברת שירלי צ'ישום היתה האשה האפרו-אמריקאית הראשונה שנבחרה כחברת קונגרס בארצות הברית, וקודם לכן ניהלה חנות ירקות בפנינת הרחובות קינגסטון-פריזידנט מול דירתה של אם המלכות הרבנית חנה, שלימים עברה לבעלותם של משפחת רסקין.

לאחר ניצוחנה בבחירות בשנת תשכ"ח, זכתה לשיחת טלפון מהרבי שבירך אותה על הניצחון ואמר לה: "איזו ברכה אלוקים העניק לך. בארצות הברית יש שפע עצום של מזון, ועם זאת יש כל כך הרבה אנשים רעבים. ביכולתך לנצל את המתנה

יותר ממה שהוא חושב עלי... ❧

כשאברמק'ה קוזלינר היה בשליחות בעודו בחור, הוטל עליו התפקיד לארגן התוועודיות ביומי דפגרא, ולצורך כך היה צריך לאסוף בעצמו את הכסף. באחת הפעמים שנצרך לכסף להתוועדות, כמה שלא ניסה להשיג את הכסף - לא הצליח, והוא פנה לרבי במחשבה שיסייע לו למלא את השליחות.

התברר שבסמיכות זמן עבר אביו לפני הרבי, והרבי העניק לו דולר נוסף עבור בנו, ואמר לו: "אני חושב עליו יותר מאשר הוא חושב עלי..."

המתכוון להצלחה ❧

באחת המענות מהרבי להרה"ח השליח הר' צבי גרינבלט כותב הרבי:

"הסדר הוא: שיתוף פעולה דהפעילים, משמעת להעומדים בראש מתוך רצון, ועוד ועיקר - פעולה צעד אחר צעד (ולא באופן דתפסת מרובה) ומתוך סבלנות ובטחון אמיתי בהשם ומתוך שמחה וטוב לבב".

אתה ישן בליילה?!... ❧

הרב חודוקוב התקשר פעם בשעת לילה מאוחרת מאוד לרב יצחק זלמן פויזנר, ושאל אותו כמה ילדים יהודים יש בקהילה בעיר שליחותו, נאשוויל. הרב פויזנר השיב שיש כחמש מאות ילדים יהודיים, והרב חודוקוב המשיך ושאל אותו כמה מתוכם לומדים בבית הספר שפתחתם?

כאשר השיב הרב פויזנר שלומדים בבית הספר כשישים-שבעים ילדים, הרעים עליו הרב חודוקוב בתרעומת: "זלמן, דו שלאפסט בא נאכט?!...!" [= זלמן, אתה ישן בליילה?!...].

אתכפיא אמיתית ❧

הרה"ח ר' שלמה חיים קסלמן אמר פעם לתלמידיו:

אין פירושה של אתכפיא שאדם מחליט לא לאכול עוד מאכל מסויים מהיום ואילך. אדרבה, אתכפיא היא התמודדות מידי יום מחדש, לרצות את המאכל ובכל זאת להתאפק מלאכול אותו.

שמך הקדוש עלינו קראת ❧

המשילו חסידים משל לבאר את "שמך הגדול והקדוש עלינו קראת":

חייל של מדינה קטנה, אינו שונה במהותו מחייל של מעצמה גדולה, אך מכיוון שמשתייך הוא לממלכה גדולה - מתייחסים אליו באופן אחר לגמרי!

לוקחים גאון ועושים ממנו רבי ❧

באחת הפעמים שהגאון הרב חיים צימרמן (מחבר הספר 'אגן הסהר') הגיע ל-770, הוא שמע את הבחורים מדברים על מופת שהרבי עשה, הוא ניגש אליהם ואמר: אה, לוקחים גאון, ועושים ממנו רבי'!..."

סתם עם הארץ ❧

פעם השתתף הרב צימרמן באסיפה של רבנים והוא שמע את אחד הרבנים מדבר שלא בכבוד על הרבי, והוא התבטא ואמר על אותו רב בזלזול: "אה, הוא סתם עם הארץ!..."

הרב שממע אותו מתבטא כך, התפלא ושאל אותו מאיפה הוא מכיר בכלל את אותו רב, והרב צימרמן ענה שאכן הוא כלל לא מכיר אותו, אבל הוא יודע שהרבי מליובאוויטש הוא גאון, ואם אם היה לרב הזה איזה-שהוא חוש בלימוד, הוא היה מדבר על הרבי בדרך ארץ, ואם הוא מדבר בזלזול על הליובאוויטשער רבי, מסתמא הוא עם הארץ!....

להוציא מליובאוויטש?!... ❧

בין תקרת 'המגנט' לתקרת הקומה ישנו רווח לחול שמחבר בין חדר המזכירות לגן עדן העליון,

השמירה, שלא השארתם מקום להקב"ה שגם הוא ישתתף בשמירה...

כל תמים שייך לזה

הרבי אמר ביחידות לרב יחיאל מנחם מענדל קלמנסון: זהו דבר ברור שתמים בכלל, ובפרט תמים שלומד כמה שנים בתומכי תמימים - שייך לעבודת התפילה.

מצוות עשה ומצוות לא תעשה

באחת היחידויות של המשפיע החסידי ר' ניסן נעמענוב אמר לו הרבי בקשר לתקנת אמירת תהילים בשבת מברכים: "על התקנת של הרבי השוער יש גם את החומרא של מצוות עשה וגם את החומרא של מצוות לא תעשה!".

גוי נוגע בייך?!

הרה"ח ר' מענדל מרוזוב סיפר שפעם הגיע משלוח של יין לכניסה הראשית של 770 והרבי ראה שגוי סוחב את העגלה.

כמובן שהיה מדובר ביינ מבושל שהיה ארוז בקופסאות קרטון חתומות.

עם כל זה, כשראה זאת הרבי תמה בפני המזכירים: "כיצד יתכן שנותנים לגוי לגעת בייך?!"

שיהיה כבר 'כן ערדליים'

הרשנ"ז סרברנסקי סיפר פעם כדי להמחיש מהי חיצוניות מאוסה, שבישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש היה פעם תלמיד שנעליו נקרעו, אבל התבייש להגיד למנהל הישיבה שהוא צריך עזרה בקניית נעליים. וכי ל'חיצון' יחשב, שמונח בתאוות הלבושים?...

מה עשה? ניגש בהיסוס אל המנהל ואמר לו: "כן ערדליים... לא ערדליים... שכבר יהיה 'כן' ערדליים...".

כך שניתן לשמוע בין החדרים מה קורה בחדר הסמוך. המזכירים שהיו מודעים לכך, השתדלו על פי רוב לסנן את המילים שלהם, אך באחת הפעמים שנכנס בחור צעיר לחדר המזכירות והפריע לסדר עבודתם, פלט המזכיר הרב גרונר: "אני אזרוק אותך מליובאוויטש!!".

שניות ספורות אחר כך צלצל הפעמון של הר' גרונר והוא נקרא אל הקודש פנימה...

הוא רץ בחרדה, והר' קליין זרק בהלצה: "אוי... איזו מנה שהוא הולך עכשיו 'לקבל'...".

לא חלף זמן ארוך והר' גרונר חזר ופנה לאותו בחור באמרו: "בסוף אני לא אזרוק אותך מליובאוויטש...".

השלם ביותר

הרב נחום פרצוביץ' (ראש ישיבת מיר) אמר פעם:

מהו הדבר המושלם ביותר שיש עלי אדמות? ליובאוויטשער-בחור שידוע ללמוד...

להשאיר משהו להקב"ה

פעם שלח הבעל שם טוב שניים מתלמידיו לדרך רחוקה להביא יין הודר לפסח ממקום מסוים בהונגריה.

התלמידים שמרו על כל תהליך ייצור היין בזהירות מרובה וקפדנות נפלאה, מעת הבציר והדריכה בגת ועד יזיבול בתרייתא, הן מוחשש חמץ, והן מוחשש רחוק וקל שעכו"ם לא יתקרב אל היין ואף לא יסתכל בו, ואחרי יגיעה וטרחה מרובה הביאו את היין אל ביתו שהבעל שם טוב, אבל מעשה שטן הצליח ולאחר שהגיע היין אל הבית, נכנס גוי ונגע ביינ.

נכנסו התלמידים לבעל שם טוב וסיפרו לו שבברון לב על המקרה המצער, אמר להם הבעל שם טוב: אכן אתם מצידכם עשיתם כל שביכולתכם כדי לשמור על היין, והשקעתם בזה את כל כוחותיכם, רק שעד כדי כך היתה מרובה

על ליבו שיפסיק, ואותו יהודי טען שאין לו ממה להתפרנס.

אמר לו הרבי שאם כך, הוא מוכן לקבל על עצמו שבכל פעם שתהיה לו 'מסירה' אודות יהודי, שיגיע לליובאוויטש, ויקבל סכום כפול ממה שהוא היה 'אמור' לקבל על המסירה.

וכך אכן היה במשך תקופת זמן, אלא שאט אט התיאבון של אותו יהודי הלך וגדל והוא החל לדרוש יותר ויותר עבור כל 'מסירה' עד שפעם אחת ביקש 100 רובל עבור מסירה אחת!...

כששמע זאת ה'צמח צדק', השיב ואמר לו: "השתגעתי!?!...", "ובתוך כדי דיבור אבדה שפיותו של היהודי."

וביארנו זאת החסידים, שכל עוד שהיה אפשר להמליץ טוב בעדו וללמד עליו זכות שאין לו ברירה ועושה זאת בשביל פרנסה, עשה זאת הרבי, אך בפעם הזאת דרישתו היתה חצופה כל כך שהגיעו הדברים לידי כך שלא היה ניתן כבר ללמד עליו זכות...

כי לא אעזבך

לאחר שבשנת תרע"ד התבטא הרה"ח הרח"א ביחובסקי כנגד רבותינו נשיאינו, התחרט מאוד ובא לליובאוויטש לבקש סליחה, אך אדמו"ר הרש"ב סירב לקבלו ואף אמר שלא יאמר חסידות עד שיעזוב את העיריה היות ונגע בבכת עינו - אבותיו הקדושים. ואכן הוא עזב את המקום.

לימים התבטא שמצטער שלא עשה כמעשהו של ר' הירשל' מדיסנא, שלאחר הסתלקותו של אדמו"ר הזקן התנגד לקבלת ההנהגה על ידי אדמו"ר האמצעי, וכאשר התחרט ובא לבקש סליחה ואדמו"ר האמצעי סירב להכניסו, שכר חדר בליובאוויטש ונותר שם חודש וחצי עד שאדמו"ר האמצעי התרצה לקבל אותו.

(כאשר הגיע המשרת וקרא לו בשמחה: "הירשל, הרבי קורא לך", סטר לו על פניו ואמר לו: "אצלך אני ר' הירשל"...).

אם כבר...

באחת ההזדמנויות העיר הרבי לרב צימרמן על מה שהתנגד בחריפות לשיטת הרב כשר בנוגע לקו התאריך, שאם כבר נוקט בגישה של חריפות בנוגע לדבריו של הרב כשר, היה צריך לנצל את כוחותיו בשביל לפרוץ ולהתנגד לשיטתו בעניין שתיית הכוס החמישי בליל הסדר.

לא להפסיק חפירה באמצע

הרבי אמר פעם בפגישה עם סטודנטים, שתפקידו של רבי הוא כמו גיאולוג. אמנם גם פרויד חפר בנפש, אבל הוא חפר ומצא רפש, ורבי תפקידו למצוא אוצרות.

בלי לצקצק בלשון

בחור אחד יצא בעיצומו של סדר חסידות בישיבת תות"ל המרכזית ב-770, ונתקל במשגיח הרה"ח ר' שלום מרוזוב.

לשאלתו של הר' מרוזוב להיכן הוא הולך, השיב הבחור: "ללגום מעט קפה עם פרוסת מזונות..."

אמר לו ר' שלום מרוזוב: "מוטב שתאמר את האמת, שהינך הולך לאכול עוגה ולשתות קפה, מאשר שתעטוף זאת בעטיפה מעודנת..."

הקפות סביב האתרוג

אדמו"ר הרש"ב הורה פעם לגאון החסיד ר' גרשון חן שייסע לקבל את פני האתרוג, וכשהביא אותו אל הרבי, העמיד הרבי את האתרוג על השולחן ועשה סביבו ריקוד הקפות בדבקות ובשמחה גדולה.

השתגעתי? השתגעתי!

פעם היה יהודי בקהילה מסויימת שהיה מתפרנס ממסירה לשלטונות. כשאדמו"ר ה'צמח צדק' שמע על כך מבני הקהילה ביקש שידאגו להביא אותו אליו, וכשכנס ליחידות, דיבר הרבי

היתה שריפה במפעל גדול שהיה שייך למשפחה ורעייתו עלתה באש...

מספיק 2 מילים

אדמו"ר הרש"ב אמר שלהתבוננות קודם קריאת שמע שעל המיטה מספיק שתי תיבות בלבד: חטאתי לפניך. מספיק שאדם ידע מה שהחסיר והתרחק על ידי ה'חטאתי', ומהי המעלה של להיות 'לפניך'...

הצלחה הינך

אדמו"ר הרי"צ כתב פעם מהו התנאי העיקרי להצלחת בחינות: "השגחה מעולה מאיש פנימי ובעל חיות".

דבר שבא ביגיעה

כשהגיע ר' מוט'ל קוזלינר מעבר למסך הברזל, הוזמן בתשרי תשל"ג לסוכתו של ידידו ר' הירשל' חיטריק, ומשכיבדו אותו לזמן בסיום הסעודה ביקש כוס יין. לפליאתם של הנוכחים, שאל אותם אם אינם יודעים שכך כותב הרבי במפורש בלוח היום יום?

משראה את המבוכה על פניהם, נענה ואמר: "אומר לכם מה ההבדל בין לוח 'היום יום' שלי ללוח 'היום יום' שלכם. אתם מן הסתם ניגשתם לחנות בשעה שהוא יצא לאור, שילמתם כמה פרוטות, והנחתם את הספר בגאווה על המדף.

אלינו הספר הגיע שנים רבות לאחר שיצא לאור, וכשהגיע השמועה שהגיע עותק אחד מעבר למסך הברזל, עליתי על רכבת, נסעתי במשך יומיים-שלושה, ישבתי להעתיק אותו בכתב יד, ולאחר מכן חזרתי שוב יומיים-שלושה בדרך חזור...

זה ההבדל בין דבר שנקנה על ידי יגיעה, לדבר - יקר ככל שיהיה - שבא לאדם מבלי שיתייגע ויטרח עבורו.

הקדושה - במקום של מס"נ

כשראו המשתתפים בוועידת הרבנים שהגאון ר' חיים מבריסק שוהה רוב זמנו אצל אדמו"ר הרש"ב והביאו את פליאתם בפניו, השיב להם: אמנם התורה ניתנה על הר סיני, אבל בית המקדש נבנה דווקא על הר המוריה, כיון שקדושה שורה דווקא במקום של מסירות נפש! הרבי מליובאוויטש הוא יהודי של מסירות נפש, ובו הקדושה שורה!

ניצול הברכה בשלימות

החסיד ר' בער'ל שמוטקין היה גביר עצום, שכל עושרו בא לו מברכתו של אדמו"ר הרש"ב:

כאשר חיתן את בתו, נכנס לרבי ואמר שישנה סגולה שבעת שמחתנים ילדים יקנו בית, והרבי שאל אותו בשביל מה הוא נצרך לזה, והשיב לרבי שכך הוא רוצה. הרבי השתתה מעט, ולבסוף נתן את ברכתו.

משהיתה לו ברכה מהרבי לקניית בית, לא בזבז אותה על בית פרטי בודד, וניגש למכרז בו קנה בניין ענק של 600 דירות במרכז וורשה (!) ואכן הרכישה היתה בסכום מועט, ומכך התעשר עושר רב והחזיק על חשבוננו את כל הוצאות ישיבת תומכי תמימים בוורשה.

ספרים חיצוניים?

כאשר נכנס החסיד ר' מענדל לזין בצעירותו לאדמו"ר הרש"ב והגיש את הפ"ן, שאל אותו הרבי האם קרא בספרים חיצוניים (היות שהיה מסוגנן יפה מידי...).

זה לא עבורך...

כשהציעו שידוך לת' שמואל אליהו עלקין (מראשוני התמימים בליובאוויטש), שאל את אדמו"ר הרש"ב שרמז לו שהשידוך לא מתאים עבורו, אך הוא נמשך אחר ההצעה והביא את השידוך לידי גמר, וזמן קצר לאחר החתונה

מדוע הרב החסידי צנום?

ר' ברוך מרדכי מבברויסק שאל פעם בהלצה, מדוע אני קטן ממדים ואילו ידידי הרב גדול בגופו? הרי מבחינת הכשרונות השכליים אין בינינו כל הבדל?...

אלא ההסבר לכך שכשהוא היה ילד קטן בחיידר ושאל שאלות - שיבחו אותו ורוממו אותו 'הנה גדל כאן רבי עקיבא איגר של הדור הבא!' יש לך סברות כמו של הר"ף! וכו', ו"שמועה טובה תדשן עצם", וכך היה גם בישיבה...

ואילו אני גדלתי בחיידר חסידי, וכשרק העזתי ושאלתי שאלה, הרעים עלי מורי ורבי: "וכי יש לך קושיות על רש"י!?!..."; וככל שהקושיה היתה גדולה יותר, התרעומת היתה רבה יותר, ולי לא נותר אלא להתכווץ על מקומי, וממילא נותר כך המצב, שאני קטן ומכווץ, והוא רחב עד אין שיעור...

שש זכירות לשלוחים

ביום נסיעת הקבוצה השלישית של שלוחי הרבי לאר הקודש, בשעה 3:00 בצהריים, קודם תפילה מנחה, דיבר המזכיר הרחמ"א חדקוב בפני חברי הקבוצה ב'חדר שני' של הזאל הקטן.

בתוך הדברים שאמר, התבטא שכשם שעל כל יהודי לזכור בכל יום את ה"שש זכירות" כך גם השלוחים צריכים שיהיה להם 'שש זכירות' שיזכירו לעצמם מידי יום בנוגע לעבודה שהוטלה עליהם:

(א) "למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים" - יציאה לשליחות היא יציאה מכל ה'מיצרים' והמדידות והגבלות, היות וכל היוצא לשליחות "עולה לגדולה" והופך להיות שליח של המשלה, והרבי מוציא אותו מכל ההגבלות והמיצרים.

(ב) "רק השמר לך וגו' פן תשכח את הדברים וגו' יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחורב" - הזמן בשליחות עלול 'לעשות את שלו', ולהביא חס ושלום למצב של "פן תשכח את הדברים",

הזכות הגדולה לפעול בשליחות הרבי, וכדי להימנע משכחה נוראה זו, על כל שליח להזכיר לעצמו באופן תדיר את השנים בהם השתתף בהתוועדויות של הרבי ושמע תורה מפיו, "יום אשר עמדת ... בחורב".

(ג) "זכור את אשר עשה לך עמלק" - עמלק עלול לצנן את ההתלהבות ("מאכט דיר קאלט", "אשר קרך")... ולעמלק אין שום פתרון מלבד "תמחה את זכר עמלק", למחות ולגרש כל הרהור של קרירות מהמעלה הגדולה והנפלאה של השליחות.

(ד) "זכור את אשר הקצפת" - בהמשך לזכירת ומחיית ה"עמלק" והקרירות, יש לדעת ולזכור תמיד שחס ושלום אם לא 'מטפלים' מיד ב"עמלק", ומוחים ומגרשים אותו, עלולים ח"ו להתדרדר עד למצב של "אשר הקצפת כו".

(ה) "זכור את אשר עשה ה' אלקיך למרים וגו'" - יש להזהר עד קצה אחרון מענין של לשון-הרע בין השלוחים, שזו הדרך הקלה ביותר של ה'קלוגינקער' להפריע לעניני השליחות, שיעסקו במקום זה בעניני מחלוקת.

(ו) "זכור את יום השבת לקדשו" - כפי שעל פי פשט צריך בכל ימות השבוע להתכונן לשבת-קודש, כך השלוחים צריכים בכל 'ימי החול' של עבודתם במקום שליחותם, לזכור שיגיע ה"יום שכולו שבת" ויהיה עליהם לעמוד מול המשלה ולתת דין וחשבון מפעולותיהם, ועליהם לדאוג שיוכלו לעמוד בבטחון ולומר בפה מלא "עשיתי שליחותי!"

אם 'הוא' מגיע לכאן...

בעיצומה של מלחמת העולם השנייה, קרא אדמו"ר הרי"צ לחתנו הרש"ג והורה לו לנסוע לזושנינגטון ולא לחזור עד שיהי' לו אישור כניסה לארה"ב בשביל הרבי.

כשרעייתו שמעה על כך, שאלה אותו: מדוע אתה נוסע, הרי אתה יודע שאם הוא מגיע לכאן

אין לך סיכוי...

אך הוא השיב לה שאין לו ברירה, לאחר שקיבל הוראה מפורשת.

גם לי גם לך לא

אחד הבחורים שעזר פעם לרש"ג לעלות לדירתו שבקומה השלישית, שמע כיצד רעייתו פונה עליו ואומרת לו מייד עם פתיחת הדלת: "לא מצאת מקל אחר להשתמש חוץ משל אבא!?!...".

סדר זמנים

הרבנית היתה נוהגת להורות לבחורים שסייעו בסעודות בבית, שיקראו קודם ל'חתן הצעיר', ואחר כך לחתן המבוגר, כך שהרש"ג יכנס אחרון ולא יצטרך לחכות, אך כמובן שהבחורים עשו תמיד הפוך...

אם 'הוא' מגיע לכאן...

כאשר התיישב הרה"ח ר' שד"ב פעוונזנער בקראון הייטס, זירז אותו הרבי לקנות את הבית, והורה לו להשכיר את הקומה הראשונה על מנת שזה יעזור לו בתשלום המשכנתא, ולאחר מכן הוסיף "והבייסמט זה לא לגיאל", והניח את ידו הק' על המצח ואמר, "ותשכירו זאת גם כן".

(הם אכן עשו כהוראת הרבי, והתגורר שם במשך שנים ארוכות בחור מבוגר ששימש כמשב"ק אצל הרבנית ואף סייע לה במדיה מסויימת בלימוד נהיגה).

לתקן הישן

באחת השנים כאשר הרבנית רצתה רכב חדש, אמר הרבי: אולי אפשר לתקן את הרכב הישן?

אין עניות במקום עשירות

במשך שנים רבות, היה קורה מפעם לפעם שבאמצע ההתוועדיות ה' נפילה בחשמל והאור

והמיקרופון היו נכבים, עד שהרה"ח ר' חיים ברוך הלברשטאם בנה מערכת חדשה.

(ככלל, הרבה פרטים בניהול 770 היו בצמצום באותם שנים, דוגמת תיקונים עם פלסטיק על החלונות, ואפילו אלו שעמדו מאחורי מקום ההתוועדות של הרבי, במשך שנים ארוכות לא כיסוי של קבע ב'שאלאש' היכן שהרבי התוועד, ואפילו כאשר היו נכנסים לרב חודקוב עבור הוצאה קטנה כגון לקנות מיקרופון חדש, ה' אומר "בוודאי חדש, אבל אולי אפשר לתקן הישן?...").

איזוה למושב לו

כאשר אדמו"ר הרי"צ הגיע לארצות הברית ורצו לרכוש עבורו בית, עברו החסידים שהתעסקו בכך עם הרבי על יד 770 והרבי אמר שרוצה לרכוש את הבנין הזה, וכשהראו בנין נוסף - השיב הרבי בשלילה.

(בשל המצב הכספי הדחוק של ליובאוויטש באותה תקופה, רצו לכתחילה לרכוש דירה זולה באיסט-סייד שהיתה עולה בסביבות \$3,000-\$4,000, ואילו 770 עלה כ-\$40,000, מחיר גבוה פי עשרה ויותר).

משקפיים אחרות

כאשר פנה אחד החסידים לרבי אחרי י' שבט תש"י ושאל אודות חסיד אחר אם הוא יכול לבוא לחצרות קודשנו, השיב הרבי בשלילה.

כאשר אותו חסיד תמה מה יום מיומיים, והרי עד עתה הרבי אחז בשיטה שלא צריך לבקש רשות להגיע לרבי, ענה לו הרבי: עכשיו מסתכלים במשקפיים אחרות.

משקפיים אחרות

בעשרה בטבת תשל"ו הרבי אמר קדיש, אך אחרי שפתחו את הצוואה וראו שבקשתה היתה שרק הרש"ג יאמר אחריה קדיש, אמר הרבי שאם זהו רצונה, אזי אין צורך גם שילך ללוויה, אך

הכל בשביל טפח אחד?

אמרו חסידים:

איננו מבינים מה טעם העולם עושה 'עסק' שכזה מהאוכל, והלא קודם שאדם מכניס את האוכל לפה אינו מרגיש את טעמו, ואחרי שנכנס בבית הבליעה - שוב אינו מרגיש את טעמו, ומה טעם לטרוח כל כך בשביל טפח אחד בלבד?

ומרובה מידה טובה, מספיק שאדם מרומם עצמו בריקוד חסידי טפח אחד מעל גבי הקרקע...

מי ראוי לכבוד?

ראו פעם את אחד השד"רים שהלכו בשליחות אדמו"ר הרי"צ כאשר הוא נח במהלך מסעו והכרית מונחת תחת לרגליו ולא תחת לראשו.

מששאלוהו לטעם הדבר, הסביר שמילא בימים כתיקונם כשנמצא בביתו ומשקיע ראשו בעבודת התפילה ולימוד החסידות, מן הדין להגביה הראש ולרפד אותו בכרים וכסתות, אך בימים אלו שאין לו אפילו רגע אחד להתעמק בחסידות כדבעי ומבוקר ועד ליל הרגליים הם אלו ש'עובדות' ומתאמצות - מן הדין שהם אלו שיזכו ליחס מיוחד ומכובד...

מי מתקרב למי?

הרה"ח ר' ניסן נמנוב השתתף פעם בחתונה של חסידי חב"ד, וראה שקבוצה מתלמידי התמימים נותרת לרקוד עד מאוחר...

ניגש אליהם ר' ניסן ואמר להם שהוא חושש מה יהיה מחר עם סדר חסידות בוקר... כל מהותו של ריקוד חסידי הוא להקטין את המרחק בין הראש והרגליים, אלא שבזה יכולים להיות ב' אופנים, אופן אחד הוא שהרגל מתרוממת אל הראש, ומקצרת את המרחק שבין ההבנה וההעמקה לבין המעשה בפועל.

אך לעיתים יכול להיות מצב בו לבחור אין כך להתעמק בלימוד החסידות, ובמקום זאת הוא פוצח במחול חסידי. ואמת שגם אז הרגל והראש

הרבנית נכנסת ואמרה, שאם הרבי לא ילך, לא יהי' שם מנין... ואכן בסופו של דבר הרבי התרצה ללכת.

מידה כנגד מידה

כאשר נפטרה בתו הבכורה של אדמו"ר הרי"צ והתגלגלו הדברים כך שבסופו של דבר נטמנה שלא בחלקת הרבניות, היו חסידים שאמרו שזו מידה כנגד מידה, על מלחמתה בשנת תשכ"ה שהתנגדה לכך שיטמנו בחלקת הרבניות את אם המלכות.

בהמה של הרבי...

אמרו חסידים:

יהודי מחוייב למחות את עמלק, עד שלא יאמרו אפילו 'בהמה זו משל עמלק היתה'.

ומרובה מידה טובה ממידת פורענות, כשוראים אפילו 'בהמה' של הרבי, צריך שיהיה ניכר ברחוב שאנשים יצביעו ויאמרו: "בהמה זו - של הרבי היא!"

לא לשנות

בתקופה בה שימש ר' הירש'ל חיטריק כשליח הרבי בברזיל, למד עם הילדים חומש באופן כזה שרא מהחומש, תרגם לאידיש ואז לפורטוגזית, והתלמידים היו צריכים למעשה ללמוד ביחד 2 שפות במקביל.

כעבור תקופה הגיע מורה נוסף שלימד מקצועות אחרים כשהוא מתרגם ישירות מלשון הקודש לפורטוגזית בשיטת 'עברית בעברית' וזכה להצלחה רבה, וכשהרב חיטריק דיווח על כך לרבי, השיב הרבי: ידוע שלעיתים ההצלחה היא דווקא בצד של ה'לעומת זה', ואין לשנות מהשיטה הישנה.

דק שהיה תלוי בגובה רב, להשתאות כל הצופים. כשסיימתי וירד מהחבל, פנה לר' מענדל ושאל אותו מה לדעתו החלק הכי קשה בפעלול. ר' מענדל ניסה לנחש מספר פעמים: הרגעים הראשונים עד שמתייצבים, ברגעים בהם הקהל צועק פתאום ומבהיל, הירידה, כשיש משב רוח... על כולם השיב הלוליין בשלילה. לבסוף גילה לו הלוליין: הרגע שבו אני מסתובב - הוא הרגע הכי קשה.

כל זמן שיש לי מטרה מול העיניים, אני יכול להתמודד עם כל קושי, הרגעים שבהם אני מסתובב ומחפש מטרה חדשה להתמקד בה, הרגעים שבהם אין לי מטרה שאליה אני חותר - שם היא הסכנה הגדולה ביותר שאפול...

לית דין בר אינש

כשהיה רבינו הזקן אברך צעיר וגר אצל חותנו בויטבסק, הגה בתורה יומם ולילה עד השעות הקטנות של הלילה היה שוקד על תלמודו בבית המדרש. באותו איזור התגורר לו ה'פריץ', כשבחצרו מסתובבים שני כלבים עזי נפש אוכלי אדם בדרך כלל, בשעה מאוחרת מאוד, כשהאנשים כבר נמים את שנתם, היה משחררם להסתובב ברחובות

תושבי האיזור כבר ידעו שאוי לו למי שיקלע בדרכם, ונמנעו מלצאת מביתם בשעות אלו. באחד הלילות, בדיוק כשסיימתי רבינו את לימודו ושב לביתו, שחרר הפריץ את כלביו, ועוד קודם שהבחין באברך הצעיר שעטו הכלבים לעברו

הפריץ כבר תיאר לעצמו את ההמשך, אך לגודל הפתעתו האברך ממשיך ללכת שליו והכלבים ניגשים והולכים בנחת ליד רגליו, מסתובבים וחוזרים. למחרת ניגש הפריץ לבית חותנו של רבינו ר' יהודה לייב סג"ל, והחל מתעניין אצלו אודות זהותו של האברך השוהה אצלו.

חותנו ר' יהודה לייב נבהל; מי יודע אם לא הכעיס את הפריץ. 'זה רק מה שחסר לו' הררה

מתקרבים, רק שאז במקום שהרגל תתקרב אל הראש, הראש הוא זה שמתקרב אל הרגל ויורד ממדרגתו...

רבנות - לכל החיים!

סיפר הרב דוד הולנדר, מראשי אגודת הרבנים בארה"ב:

פעם הגעתי בערב יום כיפור למעמד חלוקת ה'לעקאח' והתברר לי שאיחרתי את המועד והחלוקה כבר הסתיימה.

המזכיר הרחי"ק אמר לי שאוכל להמתין במקום ובעוד חצי שעה הרבי יגיע ואוכל לבקש, ואכן המתנתי וכשהרבי הגיע ניגשתי ואמרת: "הפסדתי את ה'לעקאח' והפסדתי את הברכה"

הרבי השיב: "הברכה כבר נתונה לכם, ואת ה'לעקאח' אתן כעת", והרבי נכנס והעניק לי לעקאח באומרו: "שתצליח בתור רב וגם בתור אזרח פרטי".

התפלאתי מאוד מהרוח הקודש הגלויה היות ובאותה עת אכן חשבתי לפרוש מעיסוקי הציבוריים ודבריו של הרבי עודדו אותי לשתף את הרבי במחשבותי, אך אז פניו הקדושות של הרבי הרצינו והרבי אמר לי: "חס ושלום! אני מבוגר מכם, ובכל זאת אני עדיין מקבל על עצמי מזמן לזמן משימות חדשות! באיזו זכות הינכם רוצים להשתמט?!...".

כשהגעתי למעמד חלוקת 'כוס של ברכה' במוצאי שמחת תורה ועברתי לפני הרבי, הכריז הרבי פתאום: "רבנות - לכל החיים!" [= פאר לייף], ואכן הרעיון ירד מהפרק לגמרי לחלוטין.

כשאיך מטרה...

כאשר ר' מענדל היה בגלות, הגיע זמנו של אחד האסירים שהיה בעברו לוליין להשתחרר, ולפני שיצא ערך מופע בפני כל האסירים וצוות המחנה.

אחד הפעלולים שעשה היה ללכת על חבל

אמר לו הרב הירשפונג: "אכן, זהו תוספות במסכת ברכות (נא, ב ד"ה והלכתא בכולהו): "לפי שברכת המזון דאורייתא החמירו בה להיות יושב ומברך... והוא נוטריקון "ראכלת ושבעת 'שב - עת' וברכת" - לברכת המזון, מפי רבי משה אלברט" עכ"ל..."

מידת נעליו של המן

פעם שאלו את הרב הירשפונג בפורים מה היתה מדת הנעלים של המן הרשע.

והשיב תוך כדי דיבור על פי דברי התוספות (שבת צב, א ד"ה אישתכח, עירובין מה, א ד"ה גופו, חגיגה יא, א ד"ה ברום, בבא בתרא ק, ב ד"ה והכוכין), שהביאו דברי התרגום שני (אסתר ט, יד) שהמן ועשר בניו נתלו על העץ וכל אחד מהם היה שלשה אמות וקטועי ראש נתלו, דסתם אדם בינוני גבוה ג' אמות וחצי עם הראש, וכלי הראש גובהו ג' אמות. ולפי זה יוצא שהמן גובהו כאדם בינוני והיינו שלוש אמות וחצי.

ובעירובין (מב, א): א"ר נחמן אמר שמואל היה מהלך ואינו יודע תחום שבת, מהלך אלפיים פסיעות בינונית, ומפורש במגן אברהם (שצ"ז סק"א) שמדת הרגל של אדם בינוני הוא חצי אמה. ולפי זה יוצא שכיון שהמן הרשע היה אורכו כאדם בינוני, היה מדת נעלו חצי אמה, והוא הפלא ופלא.

מהי מסירות נפש?

אדמו"ר הרי"צ אמר שמה שהחזיק אותו בשנים הכי קשות היה מה שאבא שלו אמר לו בגיל 15 על האוהלים: "תצטרך הרבה מסירות נפש, ומהי מסירות נפש? כך, ולא אחרת".

תנועות הבינוני

אדמו"ר הרי"צ אמר על ניגון הבינוני, שבתנועות שלו אפשר לחוש את הייסודים שעובר הבינוני.

לעצמו, והחל להמליץ בעדו: "הוא אדם טוב, בודאי שלא יזיק או יפגע באחד בכוונה תחילה".

"הוא אינו אדם", פסק הפריץ. המשיך הרי"ל להגן על חתנו: "מה זאת אומרת? אני מכיר, הוא מאוד עדין". ביאר הפריץ את דבריו: "אילו היה אדם, כלביי היו קורעים אותו זה מכבר לגזרים", סיים את דבריו ופנה לדרכו.

רק פעולה קטנה

המשפיעים בתומכי תמימים היו ממשילים את התלמידים לאפרוח שנוולד גדל ומתפתח על ידי אחרים, שמחממים אותו ודואגים לו לכל מחסורו, אבל בסופו של דבר את הפעולה האחרונה צריך האפרוח לעשות בעצמו כדי לצאת לאוויר העולם ולא 'למות' בתוך החממה... ומהי הפעולה? לשבור את הקליפה הקטנה...

אל הלחם...

הרב וייס, רבה של שכונת נווה אחיעזר בבני ברק, אמר פעם בהתוועדות חסידית: "מדוע לא בא בן ישי היום?" מדוע משיח עוד לא מגיע? "אל הלחם", מכיון שאיננו מצפים לו כמו שאנו מצפים אל הלחם. אדם שלא אכל מהבוקר, הוא רוצה לאכול באמת, והוא לא רק מבקש על האוכל...

'חסידישע תורה'...

פעם אחת הזדמן הרב פינחס הירשפונג לסעודת חתונה, ואחד מראשי הישיבות שהיו שם החל לדבר עמו בדברי תורה, באמצע השיחה שאל אותו הרב הירשפונג היכן המקור שצריך לשבת בברכת המזון, ומשראש הישיבה לא ענה, השיב הרב הירשפונג עצמו שכתוב בתורה "ואכלת ושבע"ת וברכת" - שבע"ת נוטריקון "שב עת".

צחק הראש ישיבה ושאל מי אמר רמז זה, והשיב לו הרב הירשפונג שהמקור הוא רבי משה אלברט. וראש הישיבה גיחך ואמר: "נו, ידעתי שזה עפעס אַ חסידי'שע תורה".

מכוסו של אליהו לבקבוק, היה מתקן את היין שבכוס, כי בוודאי הוא פגום, שהרי אליהו הנביא שתה ממנו!

אבל איך היא נראית...

באחת מהתועדויות "ט כסלו במחיצת אדמו"ר הרשב"ב ניגנו 'שושנת חסידים' עם ההוספה 'ארור אביגדור'...

באותה הזדמנות נכת בהתוועדות גם המשפיע ר' שמואל גרונם אסתרמן, וכשהביע את תמיהתו בפני הרבי, שהרי יש לו נשמה, הגיב הרבי ואמר: "אבל איך היא נראית?!"

הוא לא זקוק לזה

הרבי הרשב"ב התבטא על ר' ישראל נח בליניצקי שיש לו לב פתוח ואינו זקוק לאריכות בתפילה.

(והוסיפו על כך חסידים, שאם הוא שאינו זקוק לאריכות בתפילה האריך כל כך, בוודאי שלנו דרושה האריכות על אחת כמה וכמה...)

לא בשבילי ולא בשבילך

אחד מתלמידי התמימים בתומכי תמימים בליובאוויטש שהגיע מהעיר ויטבסק, היה בריא ובעל כח גופני רב, וכיון ששמו היה שמשון, נהגו לכנות אותו בשם 'שמשון הגיבור'.

בשנות לימודיו בתומכי תמימים נהג להתענות הרבה, אך בדרך כלל מספר רגעים קודם השקיעה היה טועם משהו. "ניט פאר דיר, און ניט פאר מיר" [= לא בשבילי ולא בשבילך]...

עקבתא דמשיחא

פעם התבטא הרב עדין אבן ישראל בצחות לשונו: הביטוי היותר מדויק: אנהנו לא בימות המשיח, אנהנו בעקבתא דמשיחא, ואנהנו ממש נרמסים תחת העקבות הללו...

מתי מתפללים ב-770?

פעם שמעו הרי"כ אורח שהגיע לבקר ב770 שואל מתי מתחילים את התפילה, כשאחד הבחורים ענה לו "בערך בשעה עשר בבוקר".

דייק הרי"כ את התשובה: "כאן מתחילים להתפלל כשהרבי יורד. והרבי יורד בדרך כלל בשעה עשר בבוקר..."

נשמה של הרמב"ם

ר' שמעון רובין (חמיו של הרה"ח ר' מרדכי צבי גרינוולד) היה מקורב לרבי, והעריך אותו בהערצה בלתי מוגבלת והיה נוהג לומר על הרבי ש"יש לו נשמה של הרמב"ם".

שנים רבות לאחר שהחל לומר זאת על הרבי, כאשר יצא הרבי עם תקנת הרמב"ם, אמר לסובבים אותו בנימה של ניצחון: "אמרתי לכם?!...".

מעלת הכסף

רבה של קרמנצ'וג הגאון החסיד הר' יצחק יואל רפאלוביץ', היה נוהג לספר לאדמו"ר הרשב"ב סיפורים חסידיים ששמע, ועל רובם היה מגיב אדמו"ר הרשב"ב: "א חסידישע מעשה" ... רק רבע מהסיפורים (!) קיבל אדמו"ר הרשב"ב.

באחת השנים נכנס לאדמו"ר הרשב"ב בערב חג הפורים וסיפר לרבי ששמע שאדמו"ר הזקן התבטא שמאז שביטלוהו להיצר הרע של עבודה זרה, החליפוהו ליצר הרע של ממון, ו"אינני יודע אם טוב עשו"...

בשעת מעשה לא הגיב אדמו"ר הרשב"ב מאומה, אך למחרת אמר הרבי בשעת הסעודה בעת שהיו נוכחים במקום מספר גבירים מחסידי הרבי: "הבו מעות! זהב כסף ונחושת, אמנם הם במדרגה פחותה - אך מהם עשו משכן לה'!".

מוכרחים לתקן

בליל הסדר לפני שאדמו"ר הרשב"ב החזיר

זהו חב"ד!

באחת השנים בעת קריאת פרשת בלק בשיבת תומכי תמימים בליובאוויטש, כאשר הגיעו לפסוק "וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב", העיר ר' גרונום: "דאס איז חב"ד".

אחרי התפילה הסביר את כוונתו, שבחסידות מוסבר שמואב הוא בחינת חכמה דקליפה, סכנת ההשכלה וגרורותיה, והכח 'למחוך' ולנצח זאת, הוא על ידי 'שבט מישראל', ענף חסידות חב"ד שנשתלשל מרבינו 'שראל' הבעל שם טוב, שרק בכח החב"ד ניתן לעשות זאת.

לישון בליל שישי

בתקופה האחרונה לחייו של המשפיע הרש"ח קסלמן כששכב על מיטתו בבית הרפואה וכחותיו הלכו ואזלו, הגיע לסעוד אותו אחד מתלמידיו בליל שישי, וכשראה את חולשתו הגדולה, הציע שיכבה את האור כדי שיוכל ללכת לנחת. הגיב ר' שלמה חיים בהריפות: "פע! לישון ביל שישי?!...".

היפך דעת רשב"י

סיפר הרה"ח ר' ליפא קורצווייל:

באחת השנים לא הצלחנו לגייס את הסכום שנדרש לנו כדי לקיים את תהלוכת ל"ג בעומר בהרחבה כמו בכל השנים הקודמות, וכשכתבו על כך לרבי, הוספנו שכמה מאלו שפנינו אליהם בבקשת תרומה אמרו שלדעתם העובדה שהשנה הרבי לא מעורר על קיום התהלוכה כמו בשנים הקודמות, מצביע על כך שככל הנראה היתה זו הוראת שעה ולא יקרה כלום אם השנה נעשה את התהלוכה במימדים צנועים יותר.

הרבי ציין את המילה 'לדעתם' וכתב בצידה - "היפך דעת רשב"י".

תחנון ב"ט כסלו?!...!

במענה לחסיד ששאל את הרבי כיצד עליו

שקרן שכזה...

הבעל שם טוב אמר על הגאון ר' חיים צאנזער (ראש חכמי הקלויז בברודי), ששקרן כמותו טרם ראה, כי אמר 'אשמנו בגדנו' וכו' ואין בזה שמץ של אמת.

קידושא רבא

בשיחת חג הפורים תרפ"ו התבטא כ"ק אדמו"ר הרי"צ: אצל הפולישער'ס הוא בחינת 'קידושא רבא', אחד מוציא את כולם ידי חובה...

שליח עושה שליחותו

בזמן לימודיו של הרה"ח ר' אשר זיילינגולד (לימים משלוחי הרבי במינסוטה) בשיבת תות"ל בחצרות קודשנו, היה ממונה להביא את האוכל ממרמלשטיין לבית של הרבי, ובכל יום היה מקבל מהרבנית טיפ של 25 סנט (שהיה נחשב בזמנו להרבה כסף ביחס לשירות פעוט שכזה).

יום אחד הרבנית לא ענתה כשצלצל בפעמון הבית, והוא השאיר את המשלוח על מפתן הדלת והלך.

למחרת הוא השתהה בזמן המסירה בתקווה שהרבנית תבין את הרמז ותביא לו את הטיפ של אתמול... הרבנית שעתה לרמז שלו, והביאה לו 25 סנט נוספים אך הוסיפה ואמרה: "אל תעשה את זה פעם נוספת, בעלי לא אכל אתמול מהאוכל...".

לפנים משורת הדין

אמר פעם הקוצקער:

מהו חסיד? אחד שעושה 'לפנים משורת הדין'. מהו חסיד שוטה? שמשמים גזרו עליו שיהיה שוטה, והוא מצידו מהדר בזה לפנים משורת הדין...

וקרא לו בהפתעה שיגיע אליו בהתראה קצרה, והחסידי שלא ידע את נפשו בשל מה הוא נקרא לפתע לבוא אל המלך, נרעד כולו כאשר נעמד לפני המלך. אמר לו המלך: "או! כך יש לעמוד לפני מלך!".

🌿 הרבי באמת מאמין...

סיפר הרה"ח ר' שד"ב ליפסקער (פלורידה): בשנות בחרותי נכנס ללמוד בישיבה תלמיד ממשפחה ליטאית שהוריו לא היו מרוצים מכך שעבר ללמוד בחב"ד. פעם אחת שאל האבא את בנו כשחזר מאחת ההתוועדות: איזה חידוש שמעת מהרבי?

השיב לו הבן: "שיש לדבר ולפעול על ביאת משיח, ושהוא עומד להגיע בקרוב ממש". שאל אותו אביו: "והרי את זה כולם אומרים?".

אמר לו הבן: "כולם אומרים, אבל הרבי באמת מאמין בזה"...

🌿 כן יתן לידידו שינה

סיפר הרה"ח ר' יוסף צבי סגל:

פעם התגלה הט"ז בחלום לאחר מתלמידי המגיד ממעזריטש ואמר לו שהרבה מיסודות החסידות היו קיימים עוד לפני התגלות הבעל שם טוב, וכך לדוגמה היסוד של 'עזוב תעזוב עמו', עם הגוף, הוא בעצמו (הט"ז) כבר כתב בהלכה...

[ואכן בט"ז על אבן העזר סימן כ"ה כותב הט"ז שתלמידי חכמים שמדירים שינה מעיניהם חושבים שאם ישכימו קום או יאחרו את שעת השינה יצליחו להספיק ללמוד יותר, ואמר להם דוד המלך: "שווא לכם משכימי קום מאחרי שבת" כי על מנת הצליח בלימוד על האדם לישון כפי צרכו שהגוף יהיה חזק, "כן יתן לידידו שינה"....].

🌿 שהפורים יהיה פורים

פעם ניגש שכנו של הרה"ח ר' ניסן הורביץ

לנהוג כאשר מתפלל כמנין לא חב"די ב"ט כסלו, שמא עליו לומר 'תחנון' משום 'לא תתגודדו', השיב הרבי שמי שאומר תחנון מראה על עצמו שאינו שמח בשמחתו של אדמו"ר הזקן, ושאינו מאמין בצדקת דרכו...

🌿 ובהרת בחיים

הרה"ח ר' מענדל פוטרפס אמר פעם שבשנות הגלות הקשות בסיביר, יצא לו כמה פעמים למסור את הנפש על אכילת תפוח אדמה...

כשהיו גוועים ברעב, היה הרבה יותר קל להתייאש ולהיכנע לקושי, אך הקב"ה דורש "ובהרת בחיים", אז התאמצו למצוא איזה תפוח אדמה רקוב ולאכול אותו...

🌿 העונש שהציל

סיפר הרה"ח ר' איצ'ה גורביץ':

כשר' מענדל יצא מרוסיה, הגיע להתוועד בישיבה בברינואה ובתוך הדברים סיפר על שנות לימודיו בישיבה כאשר הוא היה תלמיד ור' ניסן (שישב לצידו בשעת ההתוועדות) היה משגיח, ופעם אחת השתובב ונעדר מסדר חסידות ללא אישור, וכתיקון - דרש ממנו ר' ניסן להיבחן על י"ב פרקי תניא בכדי שיוכל לחזור ולהימנות על תלמידי הישיבה, וסיים ר' מענדל ונשק את ר' ניסן על ראשו ואמר לו: "ניסן! ללא העונש שלך לא הייתי מחזיק מעמד ברוסיה!".

🌿 כך עומדים לפני המלך!

כשרצו חסידים להמחיש את הצורה בה יש לעמוד בשעת התפילה, היו מספרים על אחד הגבירים שנמנו על חסידי אדמו"ר הזקן, שהיה נכנס ויוצא לפני מלכים ושרים, ולגודל חסידותו, ובשל העובדה שהיה נכנס ויוצא בבית המלך לעיתים קרובות - לא התרגש יתר על המידה ממלך בשר ודם...

פעם אחת החליט המלך ללמד אותו לקח,

יורש - יורש הכל

מספר הרב עקיבא וגנר:

אברהם מאיור עלה פעם להשתתף בסעודה בדירתו של אדמו"ר הרי"צ, עוד בשנים בהן היה נזוף ומרוחק. במהלך הסעודה הוא הרים כוס ואמר לרבי לחיים, אך הרבי התעלם ולא ענה. כעבור מספר דקות הוא ניסה שוב, ואמר 'לחיים' לרבי, אך גם הפעם הרבי לא השיב לו. בפעם השלישית כבר העיז את פניו ואמר: "רבי, אתם הרי היורשים, ויורש יורש הכל - הרע יחד עם הטוב... לחיים!".

בפעם הזאת השיב לו הרבי: "לחיים ולברכה!"....

שמחתו של ר' מענדל

סיפר הרה"ח ר' אשר סלומון:

בזמן לימודי בחצרות קודשנו, לפני בבית של א' המשפחות בקראון הייטס, ובמשך השנה כאשר ר' מענדל הגיע לחצרות קודשנו, התארח גם הוא אצל אותה משפחה.

באחד מלילות היחידות, נותרנו כמנהג הבחורים אז לדלות פרטים מהיוצאים מהיחידות, ובאותו לילה יצא גם אריק שרון מהקודש פנימה, והוא לא הסכים לפתוח את הפה ואמר שיגיד לנו רק שלושה דברים:

(א) הרבי מכיר את תעלת סואץ כמו כף היד שלו. (ב) לרבי יש אמונה כמו של תינוק. (ג) מהפגישה הקודמת שלו עם הרבי (כשנה וחצי לפני כן), הרבי לא הזדקן אלא רק נהיה יותר צעיר!

כשהגעתי לדירה, ר' מענדל כבר שכב לישון והיה אחרי המפיל, אך כשראה שנכנסתי סימן לי בידו האם יש חדש, וסיפרתי לו את מה שאמר שרון.

כשר' מענדל שמע את הדבר השלישי, קם מהמטה והתיישב ליד השולחן ובמשך כשעתיים ניגן ניגוני שמחה!

(שהיה עירי ולא זכה לפרי בטן) לפני חג הפורים, והציע לו לבוא לחגוג עמם את חג הפורים היות ועל הפורים נאמר "משפחה ומשפחה" ובכך "פורים יהיה יותר פורים"....

שאל אותו ר' ניסן בתמיהה: "אינני מבין. וכי בכך שנשב ונאכל יחד אוכל משוכח הפורים יהיה יותר פורים?... פורים זו שמחה, וכדי להבין את השמחה, צריך 'לאכול' את 'שער האמונה' [של אדמו"ר האמצעי] ואז פורים יהיה פורים!"....

סקילה רוחנית

אדמו"ר הרי"צ התבטא פעם:

לשמוע חסידות ממי שלא עוסק בעבודת התפילה - הרי זו 'סקילה' רוחנית!

לפחות שתדרוש זאת מעצמך

אדמו"ר הרשב"א אמר פעם לאחד המשפיעים: אינך חייב לאחוז בכל דבר שהינך תובע מהמושפעים, אך עליך לתבוע זאת מעצמך. ובאמת.

ולקחתם לכם

ר' הירשל חיטריק (FREE) מסר את נפשו עבור האתרוג עוד בסמרקנד, מעבר למסך הברזל, ולאחר שהגיע לארצות הברית השתדל לאגור פרוטה לפרוטה כדי שיוכל לקנות אתרוג מהודר.

כשהגיע חג הסוכות והוא נכנס ל-770 עם האתרוג שרכש, ראה את הרבי יורד מהקומה השניה עם האתרוג של אדמו"ר הרי"צ על מנת לתת לחסידים לברך עליו, והוא לא ידע את נפשו ושאל את הרבי האם לברך על האתרוג שלו, 'לכם', או על האתרוג של הרבי...

השיב לו הרבי: על 'לכם' הרי יש עצה - לקחת את האתרוג במתנה על מנת להחזיר, אבל על 'פרי עץ הדר' אין עצה....

השיב לו חברו: כל חיי התאמצתי והתייגעתי להיות על כל פנים 'משהו', אך לא הצלחתי בשום דבר ואני מרגיש שאינני שווה מאומה...

נענה חברו החסיד ואמר: מקנא אני בך, אני לעומתך כל חיי משתדל להיות אין ואפס, ועדיין לא הצלחתי בכך ואני מרגיש שאני עדיין שווה משהו...

כבוד הספרים

סיפר הרה"ח ר' ישראל נח וואגעל:

בשלהי חודש תשרי תשל"ז הפסיק הרבי באמצע ליל יחידות על מנת להתפלל ערבית עם הציבור, וכאשר הרבי נכנס - אחד מהנוכחים שהיה מעט רחוק ורצה לזכות להניח ספר עבור הרבי זרק את הספר ממקומו לעבר השולחן בו התפלל הרבי, וכשהרבי הבחין בכך החווה בידו תנועה של תימהון ומחאה ויצא...

רבים צריכים לו

כאשר הרב יהוסף רלב"ג נסע בפעם הראשונה לרבי, נכנס לקבל ברכת הדרך מבן דודו הרב אריה לוי (רב האסירים), שביקש ממנו למסור לרבי שאינו מרגיש טוב, וכשהרב רלב"ג אמר זאת לרבי במהלך היחידות לה זכה, הגיב הרבי בסערה: "הייתכן? והרי רבים צריכים לו!".

פשט במאמר...

הר' חיים משה אלפרוביץ היה כבד שמיעה, ובאחת השנים שהגיע לחצרות קודשנו לחודש החגים השתתף בכנס של צא"ח המרכזית ו'לא ממש' הצליח לשמוע את הנאומים של אלו שקדמו לו, וכשכיבדו אותו לדבר בתור אחד מזקני החסידים, אמר שאמנם לא שמע כל כך את מה שנאמר לפניו אבל אין לו ספק שהדיון היה סביב פשט במאמר האחרון שיש 2 אופנים כיצד להבין את הדברים, והתחיל לסבר שהוא סובר שהפשט במאמר הוא כך וכך...

הר סיני

אחד מתלמידי התמימים בשיבת תומכי תמימים אטווצק נקרא בשם 'יוסף' והוא היה בעל בשר והיה רגיל לאכול בשופי, ואילו חברו היה ההיפך הגמור ונקרא בשם 'סיני'. פעם שאלו את יוסף כיצד הנהגתו בעניני אכילה ושתיה מתאימה עם הדרכותיה של תומכי תמימים...

השיב ואמר: הרי אנו אומרים "אחכה לו בכל יום שיבוא", ובחסידות מבואר שבביאת משיח הגילוי יהיה דווקא בגוף הגשמי, נו... אם יהיה לי את הגוף של 'סיני' - כמה גילויים כבר אוכל לקבל?...

קנאה חסידית

שני מכרים נפגשו, האחד חסיד וחברו עוד לא.. שאל החסיד את חברו: מדוע פניך עגומות?

לזכות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

•

ולזכות

הורינו היקרים

הרה"ת ר' שמעון הכהן ומרת מיכל פנינה שי' כהן
לרגל חגיגת יובל ה-50 לחתונתם • כ"ז אדר תשל"א-תשפ"א

יה"ר מהשי"ת שיזכו לאריכות ימים ושנים טובות
וירוו רוב נחת חסידותי מכל יוצאי חלציהם
מתוך שלימות בריות גופא ונהורא מעליא
שנים מלאות בחיות ובשמחה טהורה
ויזכו לראות בהתגלות משיח צדקנו
הרבי שליט"א, מלך מבית דוד
תיבף ומיד ממש!

•

ולזכות וכל בני המשפחה המורחבת שיחיו,
שיזכו לגרום נחת רוח רב לכ"ק אדמו"ר שליט"א
בכל פעולותיהם הליכותיהם ומעשיהם,
ולפעול את התגלותו השלימה והמיידית
ותיבף ומיד ממש!

•

יחי אדוננו מורנו ורבינו המלך המשיח לעולם ועד!